

LEGENDÁS CSIRÍZEK DEBRECENBŐL

EGYIKHEZ LABDA, MINDKETTŐJÜKHÖZ VENDÉG „RAGADT”

Karanténból felszabadító, sokak által várt szakmai összejövetel helyszíne volt július közepén a baktalórántházi Fenyves Konferencia Szárloda és Wellness Központ. Az ország jeles gasztronómusai jöttek össze, hogy megbeszéljék egy nagy múltú szervezet továbblépésének módzatait, a koronavírus helyzet akkor tapasztalt nyugtával is megpróbálják a közelebbi és távolabbi jövőt megcélozni...

■ A Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség tisztújító közgyűléséről lapunk külön tudósításban számol be: számos témában, döntésben, megújulás keresésben mérföldkőnek nevezhető ez a jó hangulatú, végre, e hosszú, nehéz időket átélt vendéglátós szakma meghívott és delegált képviselői számára üdítően ható órákban.

■ Sok-sok jeles ember között régi ismerőst köszönhetett a lap szerkesztője Vajda József személyében, aki az MNGSZ Kelet-magyarországi régiós elnöke, de mondhatjuk, a térség olyan emblemikus egyénisége, aki négy évtizedes pályafutása során nemcsak a vendégek, hanem a kollégák tiszteletét is kivívta. Olyan ember, aki arra született, hogy a vendégek körül forogódjon. Aki találkozhatott vele, átélhette a vendéglátás nagyszerűségét, egy olyan ember által képviselt szakmai alázatot, aki persze nem véletlenül kapta a mindenhatótól ezt a küldetést. Sok-sok kitüntetés mellett ezen a júliusi szakmai értékelő, jövőt kereső hivatalos programon – számos másik kitűnő kolléga mellett – ezúttal „Elnöki Dicséretben” részesült régiós szervező munkájáért és hivatása iránti elkötelezettségéért.

■ A tudósító a vele kapcsolatos sok-sok személyes élménye között sajnálatos módon válogatni kényszerül. Mindenekelőtt – bár egy korábbi riportban már megfogalmaztuk – a beceneve – kis „Csiríz” – valójában örökség. Édesapja volt a nagy „Csiríz”, aki a labdarúgás területén is megmutatta kitűnő képességeit. Még abban az időben Derecskén, ahonnan a Vajda család való. Közönségszereplő volt focistaként, mert – igazi labdazsonglorként – ragadt hozzá a laszti. A szurkolók szeretetteljes né-

vadása határtalan! Meg is született ez a picit megmagyarázni való becenev, ami valójában egy jelzős szerkezet. Igen ám, de Vajda József édesapja Debrecenbe kerülve – azt követően, hogy Derecskén remek vendéglátóként is népszerű volt –, tiszteletreméltó vendéglátós karriert is befutott a megyeszékhelyen. Megfordult a legjelesebb debreceni éttermekben – Új és Régi Vigadó, de még a híres nevezetes Hortobágyi Csárdában is –, mert a zsigereiben hordozott vendégszeretet, e csodálatos elhivatottság iránti oldhatatlan szerelem a magasba repítette.

■ Ez tehát a kis „Csiríz” emberi-szakmai fundamentuma! Volt miből felépítkéznie, és arra is volt önbecsülése, szorgalma, ereje, hogy édesapjára semmilyen körülmények között ne hozzon szégyent. A művet folytatni kell! Nem véletlenül beszélünk a genetikáról, a génekről, mert íme, a legendás debreceni „Csirízek” esetében is beigazolódt! Már a felszolgáló megjelenése, tartása, ha úgy tetszik, a vendég számára nyújtott személyiség összkép minderről beszél! Elegancia, jó tartás, beszédkultúra, az étlap betű szerinti ismerete és mindezeket megkoronázva, az egyéniség kisugárzása. Végig is vitte eddigi pályáján a szülői örökséget, amit – nyugodtan kijelenthetjük – gyarapított is. Vajda Józsefet mindig finom, igazi úriemberként ismerhettem meg a szakma társadalma, nem kevésbé a vendégek, de a barátok is. Most Dokumentumnaplónk aktuális fejezetében így vélekedik szeretett hivatásáról:

– Végigjárva a debreceni vendéglátás különböző helyszíneit, megélve korszakait, valójában pozitív a mérleg – mondja a közgyűlés szünetében, őszinte beszélgetésünk alkalmá-

val. – De most úgy érzem, egy olyan emberi, közösségi szolgáltató forma kapott hatalmas sebet – ez pedig a vendéglátás, idegenforgalom –, amelyik nagyon nehezen tudja kiheverni a koronavírus okozta padlóra kerülését. Az a baj, hogy épp a bajban nem tapasztalni mindenütt a szolidaritást, az értékek becsületét, ebből fakadóan pedig sok-sok kolléga került és még kerülhet nehéz helyzetbe. Jómagam most amolyan gondolkodó, átértékelő időszakban vagyok, közvetlenül nyugdíj előtt még meg kell találnom az aktuális megoldásokat. Eldöntöttem: a kényszerű szünet és a mindent átalakító gazdasági helyzet közepette a családom oltalmát keresem. Azzal foglalkozhatok, ami a legfontosabb az életemben! Feleséggel, gyermekeimmel, unokáimmal. Azt hiszem, az ilyen megállásokra, meditációkra szükség van. Mégis tovább kellett lépnem: több szakmai felkérés közül a világhírű fürdőhely, Hajdúszoboszló egyik kiemelkedő minőséget képviselő éttermében – üzletvezetőként – hasznosíthatom több évtizedes tapasztalataimat. A Nr. 8 Restaurant and Beer még tartogathat számomra új kihívásokat...

MBÉ

